

Ale keď sedíte sami,
ako hovorí,
keď sa modlíte osamote,
rýchlo vstanete
a utekáte po diaľnici túžob.
Pažerák nášho chcenia,
to je to isté,
ako diaľnica túžby.
To znamená, všetky veci,
ktoré chceme robiť.
Doma sedíme pár minút,
a potom rýchlo vstaneme a
ideme si nájsť niečo na prácu.
Takže prečo je to tak?
Že keď sme sami,
nevieme sedieť dlho?
Kvôli našej slobodnej vôli.
Pretože ak sedím osamote,
pomyslím si: „Ach, možno
bude teraz lepšie pracovať,
alebo sa postarať o niečo iné“
alebo niekto ide von.
Správne.
Ale pri takejto
skupinovej meditácii,
je to čas na meditáciu.
Takže sami sebe povieme:
„Je čas meditovať.“
Iba sed' a dobre medituj.“
Správne.
Ešte niekto vie prečo?
Je tam skupinový vplyv,
Majsterka.
Áno, aj to.
Správne, správne.
Mysleť je hladná.
Mysleť je hladná?
Chce byť zamestnaná.
Takže myslíte,
že keď sedíte osamote,
že je myseľ hladná?
Potom prečo,
keď sedíte s ostatnými,
nie je myseľ hladná?
Ste silnejší,
viac koncentrovaní.
Viac koncentrovaní, silnejší.
Očakáva sa,
že sem prídeme, uvoľníme
sa, všetko odložíme bokom.

Je to ako váš domov.
Najlepší domov,
kam môžete prísť
a nemusíte počúvať telefón,
nemusíte počúvať
jačiacu ženu,
kričiaceho manžela
alebo deti, ktoré od vás
chcú to či ono.
Rozumiem.
Rozumiete?
Skvelé.
Viac požehnaní.
Viac požehnaní? Odkiaľ?
Zo skupinovej meditácie,
Majsterka.
Takže hovoríte, že skupinová
meditácia je lepšia,
pretože je tam viac sily?
Áno!
Kto s tým súhlasí?
Dobre. Prečo viac sily?
Mnohí „Majstri“ prídu,
správne? Koľkí?
Pretože každý má Majstra,
ktorý sa o neho stará.
Skutočne?
Áno.
Takže v skupine ľudí
príde mnoho „Majstrov“.
Príde mnoho Majstrov?
Takže tu dnes máme
mnoho „Majstrov“,
takže tu nemusím sedieť, nie?
To je iné!
Iné? Ako?
Spomínam si, že Majsterka
povedala, že skupinová
meditácia je ako bazén.
Je ako bazén;
každý v ňom môže plávať.
Dobre, dohromady,
ale nie v ňom plávať.
Dobre, rozumieme niečomu,
to nie je zlé.
Spôsob, akým
tu Majster Rumi hovorí,
zdá sa, že tým myslí:
ak sme s inými ľuďmi,
radi sa predvádzame

a vyzeráme veľmi zbožne
a úprimne: „Drahý Bože,
som veľmi úprimný, však?
Požehnáš mi, áno?“
Takže to tam má trochu
žartovný tón.
Myslí pre iných ľudí.
Pravdepodobne nemyslel vás.
Viem, že ste veľmi dobrí,
sedíte dlhé hodiny,
dokonca aj doma, však?
Sedíte?
Áno, snažíme sa.
Áno?
Som na vás hrdá.
Odkedy?
Odkedy som bol zasvätený.
Ako dlho už?
Bolo to najmenej
pred troma týždňami.
Iba tri týždne
a môžete sedieť dlho?
Áno.
Som na vás skutočne hrdá.
Skutočne som na vás hrdá.
To že vás vidím tu,
som skutočne
veľmi, veľmi prekvapená
a veľmi šťastná.
Nikdy by som si nemyslela,
že prídete, kvôli situácii,
v akej žijete
a vplyvom, ktoré okolo
seba máte.
Nie je to tak,
že by ste nechceli,
ale je veľmi ťažké
dostať sa spod toho vplyvu.
Áno.
Áno, veľmi ťažké!
Myslíte si, že je to ľahké?
Nie je.
Aj keď máte iba
priateľa alebo priateľku,
a niekedy váš priateľ
či priateľka nechcú
aby ste boli vegetariáni,
už to je peklo.
Každý deň, keď jete,
cítite sa vinní,

akoby ste robili niečo zlé!
Ale toto je problém,
s ľuďmi okolo nás,
ktorí nás v skutočnosti
chcú ovládať,
a ono sa to nalepí
na náš mozog.
Ďakujte Bohu každý deň,
každý deň. Skutočne.
Pretože je to vzácne.
Je to vzácne,
že máte také šťastie
a takú dobrú príležitosť,
že ste sa zišli spoločne
ako rodina.
A potom môže každý
praktikovať rovnakú metódu,
mať rovnaký ideál,
a ísť rovnakým smerom,
podporujúc dobré
úsilie ostatných.
Rozumiete mi?
Áno.
Je to veľmi vzácne.
Koľkí majú takéto šťastie?
Zdvihnite ruky.
Vy ste mních,
vy nemusíte dvíhať ruku.
Viem,
vy už ste šťastný.
Máte iba Budhu
ako svoju rodinu.
A Budha vždy povie áno.
Takže som na vás skutočne
hrdá. Ale museli ste
vybojovať nejaký zápas.
Áno, samozrejme.
Áno, vidím vám to na tvári.
Ale teraz ste doma.
Vitajte doma, zlatko.
Milujem vás tak veľmi.
Budúci týždeň vás bude viac.
Keď vy odídete,
príde viac ľudí.
Takže som si istá,
že ak zostanete, zavesíte sa
len na záclonu a podobne.
Ako výzdoba.
Výzdoba.
Všade okolo neho

dáme nejaké zvončeky.
Alebo ho dáme von,
dáme mu biele oblečenie
a mrkvový nos.
Snehuliak!
Má prácu, môže zostať!
Alebo mu dáme červenú
čapicu, červené šaty a bradu.
Dedo mráz, Santa Claus,
Vyzerá tak.
Dedo mráz, Santa Claus,
zje veľa koláčov,
takže je vždy
trochu buclatý. (Áno.)
Je na to veľmi vhodný.
Buclatí muži
sú veľmi milí, však? (Áno.)
Číňanom sa to páči.
Ak nemáte žiadnu priateľku,
je ľahké nájsť si
čínsku priateľku,
pretože oni majú radi
buclatých ľudí.
Oni hovoria, že buclatí ľudia
majú zásluhy,
sú dobrí, verní, oddaní
a tiež uvoľnení, veľmi
láskaví, s dobrou povahou.
Kde sme skončili?
Hovorili sme o rozdieloch
medzi skupinou, centrom
a tým keď je človek osamote.
Áno.
Keď sedíme spoločne
so všetkými ostatnými,
tak ako tu,
dokážete sedieť dlhé hodiny.
Niekedy vojdem
a vidím vás meditovať
veľmi dobre.
Som na vás hrdá. Chcem
povedať, že sa aspoň snažíte.
Keď som praktikovala
s jedným Zen Majstrom,
oni tam mali takú veľkú
palicu, asi takúto dlhú,
odtiaľto potiaľ,
mohla „udrieť“.
Skutočne, nežartujem.
Keď som bola mladšia,

prešla som mnohé miesta
a praktikovala, skúšala som
mnohé metódy,
až kým som nenašla
Metódu Quan Yin.
A potom,
oni vás skutočne prebudia,
poklepú vás po pleci.
Dokonca aj sused sa zobudí.
Takže stačí jeden „úder“
a Majster zobudí celú školu.
Je to ako drevená palička,
ale plochá, asi takáto veľká
a takáto dlhá.
A keď s ňou...
urobí hluk,
neviem,
či je to bolestivé alebo nie,
ale robí to hluk – a vyľáká
vás to k smrti.
Mnoho ľudí takým spôsobom
dospeje k satori.
„Satori“ je japonské slovo
pre samádhi.
Vidíte všetky sochy Budhu
majú trochu pootvorené oči.
Pretože keď
meditujete dobre,
vaše oči sa trochu pootvoria,
ako keď zomriete.
Je vidieť len časť
očného bielka,
pretože všetko ide hore,
oči idú hore
a je vidieť iba bielko.
Takže samozrejme, keď
niekto pred dávny časom
robit sochu Budhu,
alebo maľoval obraz Budhu
alebo Bodhisattvy,
samozrejme ho mohli
maľovať iba vtedy,
keď bol Budha v samádhi.
Ináč by im Budha nepózoval,
aby ho fotografovali,
preto majú oči tak.
Niekedy, keď sedíte
v hlbokkej meditácii,
z vašich očí je vidieť
kúsok bielka.

Neskôr si ľudia budú
myslieť, že keď sedíte
v meditácii,
máte otvorené oči.
To je ale nedorozumenie.
Keď odídete do samádhi,
ani si nespomeniete,
aby ste otvorili oči.
Niekedy, keď odídete
do samádhi, vaše telo
sa tiež mierne nakloní,
alebo možno takto,
možno takto.
Keď ste v samádhi,
vaše telo je tiež
niekedy veľmi neživé.
Mohlo by to byť
trochu takto.
A vaše oči môžu byť tiež
zatvorené alebo otvorené,
už na tom viac nezáleží.
Vy ste úplne preč.
Takže sa len koncentrujeme
na to, čo môžeme urobiť,
čo je správne
a nekonzentrujeme sa na to,
čo je nesprávne.
Teraz sa vráťme
k Rumiho poézii.
Po pár minútach povedal:
„Ak sedíme osamote,“
hovorí, „modlíme sa“ –
ale musíte vedieť, že keď tu
Majster hovorí „modlíme sa“,
je to meditácia.
Ináč prečo by spomínal
tam hore,
hovorí „sedíme hodiny“
spoločne s ostatnými.
To znamená
sedieť v meditácii.
V tom čase to možno
nevolali „meditácia“.
Hovorili tomu „modlenie“.
Aj my niekedy hovoríme
„sedieť a modliť sa“.
Aj to je modlitba,
samozrejme,
keď zbožne sedíte
a myslíte na Boha

alebo ste v hlbokom
spojení s Bohom,
aj to je modlitba,
to je dokonca ešte
správnejšia modlitba. Takže
povedal: ak sa modlíme
osamote, nedokážeme
sedieť príliš dlho. Povedal,
že po pár minútach sa
ponáhľame von a snažíme sa
nájsť si niečo na prácu, aby
sme naplnili svoje túžby.
„Ale,“ hovorí, „tieto
vlastnosti sa môžu zmeniť“.
Vďaka Bohu.
Ďakujem vám tak veľmi,
Majster Rumi,
myslela som si,
že nemáme žiadnu šancu,
ale my máme.
Povedal: „Ale tieto
vlastnosti sa môžu zmeniť.“
Nie je to úžasné?
Hovorí:
minerály v zemi v pôde
stúpajú vo vnútri stromov
a stávajú sa stromom.“